Adventni PREGLED I Šabatni GLASNIK

„Ovdje je postojanost svetih, ovdje su oni koji drže zapovijedii Božje i vjeru Isusovu.” Otk. 14:12.

IZD. 77, BR. 14. **BETL KRIK, MIČ., APRIL 03, 1900.** **CEO BR., 2370.**

ALONZO T. JONES

PORUKA TREĆEG ANĐELA

PRAVLJENJE ZVIJERI

U našim proučavanjima o Poruci Trećeg Anđela u njenoj fazi o Palom Vavilonu, otkrili smo da je Zver bila rezultat otpadanja od istine jevanđelja u prvim vekovima crkve; i da je Lik Zveri rezultat otpadanja od istine jevanđelja u poslednjim danima crkve.

Ta žena označena kao „Vavilon majka“, koja je proizašla iz „otpadanja“ u prvim danima crkve, viđena je da sedi „na skerletnoj zveri, *punoj bogohulnih imena*, *i ima sedam glava i deset rogova*. I bila je žena odevena u purpur i skerlet i ukrašena [„pozlaćena“, margina] zlatom, dragim kamenjem i biserjem, i imala je zlatnu čašu u ruci, punu gnusoba i nečistoće svoga bluda“. Otk. 17:3, 4.

U prvim danima crkve, pravac ovog otpadništva od njegovog začeća je opisan u Gospodnjoj reči „sedam crkava“. Ova tema o sedam crkava je, zaista, Gospodnja reč njegovoj crkvi u sedam izrazitih faza njenog postojanja, od prvog Hristovog dolaska do njegovog drugog. U prve *četiri* faze, razvoj ove bludnice, i njena povezanost sa tom Zveri, su pokazani u njegovom savetu njegovoj pravoj crkvi, upozoravajući je na zla koja su joj pretila, i opasnostima koje je opkoljavaju.

Prva od „sedam crkava“ je crkva u svojoj prvoj fazi, koja je, po ovoj samoj reči (Otk. 2:2), pokazana da je bila u danima apostola. Dok je bilo mnogo toga što je on pohvalio, ipak je bila ova jedna stvar u kojoj je bio primoran da govori toj crkvi drugačije: „Ali imam protiv tebe nešto, zato što si *svoju prvu ljubav ostavio*.“ Pošto je ovo bila crkva u svojoj prvoj fazi, ova „prva ljubav“ je bila prva ljubav crkve. Prva ljubav crkve je bila Hristova ljubav kao što je otkrivena njegovoj crkvi *na početku*. I u ostavljanju te prve ljubavi, jedini mogući put kojim je crkva mogla ići bio je da ode *dalje od nje*. I tako je označen, u Hristovim rečima, *početak* tog „*otpadanja*“.

Sledeća faza crkve je njeno vreme progonstva, koje se završilo sa deset godina užasnog progonstva, u vreme Dioklecijana, spomenuta u rečima, „Imaćete nevolju *deset dana*“. Otk. 2:10. Tih deset godina je isteklo 312. A. D..

Onda, u sledećoj fazi crkve, Gospod hvali svoje verne koji prebivaju „gde je Sotonin presto“, i koji su čvrsto držali njegovo ime, i nisu negirali njegovu veru, „čak ni u onim danima kada je Antipa bio moj verni mučenik“. Ova reč „Antipa“ nije *ime* osobe, već je *izraz* karakterističan za ta vremena. Sastavljen je od dve reči, — ἀντί *anti*, i παππας *pappas*. ἀντί anti označava *protiv*, a παππας *pappas*, papa, što je naša engleska, a takođe i univerzalna, reč za „tatu“. A ova reč „tata“ je original od reči „*papa*“.

Prema tome ova reč „Antipa“ — „protiv papasa“ — pokazuje rast *pap*–stva u periodu koji neposredno sledi 312. A. D.. To je bio period Konstantina, i dalje, u kojem je *pap*–stvo samo po sebi izrazito napravljeno, i počelo je otvoreno da tvrdi svoj autoritet. I, u to vreme, istorija beleži da dok su drugi glavni biskupi crkve nosili titulu „patrijarh“, „biskup Rima je pažljivo izbegao titulu ‘patrijarh’ pošto ga je stavljala na nivo sa drugim ‘patrijarsima’. Uvek je preferirao titulu ‘*tata*’, ili ‘*papa*’ (*Šaf*); i to, zato što, ‘patrijarh’ govori o oligarhijskoj crkvenoj vlasti, to jest, vlasti nekolicine; dok ‘papa’ govori o monarhijskoj crkvenoj vlasti, to jest, vlasti jednog“. — „*Dve Republike*“, *strana 485*.

Tako se istorija i reč Hristovog saveta, ujedinjuju u označavanju formiranja *pap*–stva i tvrdnje o autoritetu od pape kao karakteristike te faze crkve.

Onda, u samoj sledećoj fazi crkve, Gospod, u svom savetu vernima, je primoran da da ovu izjavu: „Ali imam protiv tebe nešto, zato što dopuštaš toj ženi Jezavelji, koja samu sebe naziva proročicom.“ Otk. 2:20.

Kao što svi znaju, u istoriji i vremenu drevnog Izraela, Jezavelja je ta neznabožačka žena koja je došla u Izrael, donoseći sa sobom svoje neznabožačko obožavanje i prakse; a iznad svega, obožavanje sunca; i progonstvom do smrti, primorala je svakog da se pokloni njenoj volji u nametanju obožavanja Bala.

Tako, u ovoj gradaciji silaska u „otpadanje“ od „prve ljubavi“ crkve, pronalazimo je dovedenu u stanje te zle žene Jezavelje, kako drži pod svojom kontrolom svetsku vlast — vlast Države — kao oruđe u svojim rukama da nameće svoju zlu volju na sav narod, a posebno na Božje svete. I tako je to da je ta velika bludnica viđena „kako sedi na skerletnoj zveri, punoj bogohulnih imena, i ima sedam glava i deset rogova“.

I sada ova dva dela Otkrivenja — ta gradacija u otpadanju označena u drugom poglavlju, i ovaj pun razvoj toga kao što je prikazano u sedamnaestom poglavlju — su ujedinjeni u proročanstvu iz trinaestog poglavlja, koje prikazuje *Zver*. Tako da je Zver simbol, u knjizi Otkrivenja, koji označava spoj elemenata prikazanih u drugoj glavi Otkrivenja i sedamnaestoj Otkrivenja. Ovo se lako može videti sada samim čitanjem Otkrivenja 13.

„I stao sam na morski pesak; i ugledao sam gde iz mora izlazi zver koja je imala sedam glava i deset rogova, na njenim rogovima deset kruna, a na glavama *ime* [„*imena*“, margina] *bogohulno*. Zver koju sam video bila je poput leoparda, stopala su joj bila kao kod medveda, a usta njena kao usta lavlja: i dao joj je zmaj svoju silu, i svoje prestolje, i vlast veliku.

I bila su joj data usta da govori velike stvari i hule; i bila joj je data vlast da to čini [„*zarati*“, margina] četrdeset i dva meseca. I otvorila je ona svoja usta da huli na Boga, da huli njegovo ime, i njegovo prebivalište, i one koji na nebu prebivaju. I bilo joj je dato da zarati sa svetima i da ih pobedi: i bila joj je data vlast nad svim plemenima, i jezicima, i narodima. I pokloniće joj se svi koji stanuju na zemlji, čija imena nisu zapisana u knjizi života Jagnjeta zaklanog od postanka sveta.“ Otk. 13:1, 2, 5-8.